

Dagbog for Skoleskibet Georg Stage 2011

Dagbog 2011

Dagbog fra Cherbourg d. 19-21/11

Efter at have ligget tre dage til anker ved Englands kyst, begav vi os atter ud i bølgerne igen. Alle havde nydt den ekstra fritid og stemningen har været skøn, især nu hvor el-eksamen også var overstået – så endnu engang var vi klar på en ny og spændende havn! Vi blev nød til at sejle for motor da det var vigtigt at vi holdte en vis fart, for vil man ind i Cherbourg havn, skal man passere en snæver sluse, som kun åbner to gange om dagen.

Udefra så byen ikke så meget anderledes ud end alle de andre, men det specielle ved Cherbourg er at havnen ligger midt inde i byen. Det var ret lækkert at være så tæt på det hele, i modsætning til de andre havne hvor vi lå i enten industri eller maritim – havn, og for engangsskyld var Georgs master på højde og endda højere end nogen af hustagene. Fransk mændene var meget nysgerrige efter at se skibet indefra, så da vi åbnede landgangsvejen fra 18-20, havde vi over halvfems gæster den første aften. Det fejrede vi fra tredje skifte med pizzaer, hygge og film på agterbanjen.

Selve Cherbourg er en rigtig sømandsby, og alle os Georg Stage elever blev taget godt imod i vores uni-fin-former! Vi blev dog helt ellevilde da vi fandt en bar med sand over hele dørken (selv på toilettet) vi nød friheden og fejrede Mik fra 2 # som fyldte atten år – tillykke☺

Da vi lagde fra kaj igen d. 21, var det med fotograf ombord, han hoppede dog af med lodsens senere, så nu kan vi da blære os med både at have været i en spansk og fransk avis. Vores overstyrmand og kaptajnen er kommet tilbage igen, til gengæld har vi sendt hovmesteren og maskinmesteren af sted på ferie, så igen er der nye ansigter med ombord. Hovmester Benny gjorde sig allerede populær ved at servere lækker steg med sovs og kartofler, plus hjemmelavet is og jordbær – ren luksus. Hundested nærmer sig med raske skridt og det kan mærkes blandt os alle, vi glæder os meget men holder selvfølgelig stadig den gode sømandsånd kørende! Vi er også gået i krig med reputationen for lige om lidt er det jo tid til vores eksamener. Tiden er godt nok gået hurtigt, og snart er vi tilbage i Holmens vante omgivelser igen. Jeg skal hilse fra alle på skibet som håber at I alle sammen har det godt derhjemme!

Mange sensommerhilsner fra Aja nr. 57 ☺

1. juli 2011

Til at starte med, vil jeg gerne dedikere dette dagbogsindlæg til alle mødrene hjemme i Danmark som i denne periode på ca. 5 måneder er inde på den samme hjemmeside et par gange om dagen for bare lige at tjekke om der skulle være dukket noget nyt op. Vi savner også jer, men vi har bare så travlt at der altså ikke er tid til at sidde foran computeren, det er vel okay. Derudover kan jeg opmuntre jer med at vi nu også er på vej hjem, selvfølgelig med et par stop på turen, men vi er sejlet fra Madeira så i ser snart jeres helt egn Georg Stage yndling igen!

Madeira er en fantastisk smuk ø og jeg tror jeg kan tale på alle elevers vegne og sige at det var rigtig rart at have 2 hele dage til at udforske stedet. Nogle kom selvfølgelig længere end andre – helt op til det øverste punkt på øen, den næsthøjeste skrænt i verden, set havbunden med dykkermaske og nogle fik tjekket op på diverse barer, hvilket jo også godt kan fortælle meget om kulturen...

Vi sejlede fra Madeira tirsdag formiddag og har nu kurs mod Vigo. Vi havde fået varslet at vi godt kunne risikere at se et par bølger mere og det ville da heller ikke blive det store problem, troede vi. Lige så snart vi ikke længere lå i læ af den smukke ø, blæste det op og der var høj sø. Nogle kan bedre holde det i sig end andre, men jeg tror efterhånden de fleste har ligget i rendestenen. Jeg kan i hvert fald nu sige at jeg har fået hele pakken med. Det er som sådan heller ikke fordi vejret er dårligt, solen skinner og vejret er lunt, men når der er slagside og vandet snildt kommer over lønningen, gør det altså bare alting lidt mere besværligt. Bakstørn (læs opvask), lektielæsning, skafning (læs spisning) og det bliver endda svært at holde sig oprejst, men så er det jo bare på med søbenene, som Helle siger.

Lige inden vi ankom til Funchal, Madeira, havde vi vores midtvejsevaluering. Vi skulle til mini-eksamen i 5 af vores fag, og generelt set er det vidst gået udmærket. Jeg selv fik topkarakter i

motorlære hvilket kan virker underligt når jeg ikke rigtig er sikker på hvordan man skifter olien på en bil, på trods af et kørekort. Men der kan man bare se. I forhold til de mindre gode karakterer, er det heldigvis kun en evaluerende prøve, så vi nu ved i hvilke fag vi skal lægge vores sparsomme tid. I de næste 10 dage har vi engelsk-uge (en uge kan sagtens vare 10 dage til søs, her laver vi nemlig vores egne regler) så alle besætningsmedlemmer, gæster og elever skal tale engelsk. Om ikke andet så i hvert fald når det er sejl-relateret. Vi har også lånt en Canadisk fyr, Jonah, som sejler med os og hjælper os med det maritime engelsk. (hvor i alverden skulle man også vide fra, hvad en bjærgemers hedder på engelsk). Apropos sparsom tid, så har jeg fået lov til at skrive indlægget her, på vores nattevagt. Jeg sidder i radiatorrummet og er desuden også vagthavende elev her i nat. Jeg har massere af undskyldninger for at skulle stoppe her, den vigtigste er nok at jeg får en date med rendestenen hvis jeg bliver siddende.

Jeg hilser fra alle elever og siger vi har det godt.

- Silje, elev nr. 33

20. juni af Janus (02) & Rasmus (22)

Togtet er nu nået langt syd på, vi nærmer os, madeira, og Atlanterhavet er så stort og blå at man næsten ikke kan tro sine egne øjne. Vi startede med at krydse Nordsøen, med 6 meter høje bølger for at nå til vores andet stop Portmounth, da vi ikke kunne nå til Fallmounth, hvor vi ellers skulle have været, pga. af dårligt vejr. omgang hedeslag. Derfor er det også rart at være til søs igen, hvor man kan stå i læ af de store sejle, og hvor vinden trods alt køSidste stop på vores fantastiske rejse var Cadiz hvor vi havde lækkert vejr, ca. 35 grader, en meget smuk, men varm by, med massere af smukke mennesker, så nu er Spanien tilgivet for La Coruna, som ikke rigtig leverede nogle af delene. Ulempen er dog at mange nu er røde som hummere, og en enkelt fik en ordentlig ler lidt ned på den skoldede krop. Desuden er det også fantastisk med alt det liv som vi møder herude, Delfiner har vi haft med os siden Biscayen, Den første gang vi så delfiner var dog den mest spektakulære, for det var midt om natten, med masser af Morild i vandet, og stjerneklar himmel, så man tydeligt kunne se delfinerne svømme og som sølvglitrende torpedoer i det krystal blå vand. Så gjorde det pludselig ikke så meget, at man havde hundevagten fra tolv til fire om natten!. Desuden har vi også set hvaler, både vågehvaler, og så et par stykker som vi måske tror, var finhvaler, den næststørste efter blåhvalen. Officererne og nogle af eleverne fisker på liv og løs fra agterdækket, og der blev i går (søndag), fanget 2 Mahi Mahi (Guldmakrel). Til slut skal vi også have et par helt fantastiske billeder som jeg (Janus nr.2) har taget fra skibet, og så er der ellers kun tilbage at sige " at sejle er at leve", og sende alle jer derude en kæmpe hilsen, fra skibet, fra besætningen, og fra alle os håbefulde elever!.

25. maj 2011

Det sure med det søde

En beretning over 3 dage af Georg Stage elev nr. 42, Marianne Nikolajsen

Mens jeg sidder og glæder mig over det rolige vejr, har jeg fået tid og rum til at fundere over de sidste meget specielle og udfordrende dage!

Tågede tirsdag

Tirsdag var en glædens dag! Vi skulle vedlægge en varm svømmehal et besøg. I denne skulle de indledende træningsøvelser, til vores længe frygtede evakuerings simulering, finde sted. Efter en vel overstået bustur, inkluderet en lille morfar, var vi klar til løjer.

Vi startede roligt ud med en informationstime om rednings-flåder, -dragte, - veste mm. Hvorefter vi lærte at samle vore egne regningsveste. Efter min mening en vældig betryggende ting at kunne!

I ført badedragt og grøn kedeldragt var det nu tid til at ifører sig endnu en dragt.

Redningsdragten: "Det orange lyn". Jeg vil dog påpege, at man på ingen mulig måde bevæger sig med lynets hast i en af disse. Man bevæger sig nærmere i en skildpaddelignende fart, hvilket også passer meget godt overens med det enorme rygskjold af en pude der er installeret i disse. Ej forglemme den meget tætsiddende, tilnærmelsesvis rynkefremkaldende, og lettere anstrengende hovedbeklædning. Et godt grin blev der, grundet denne mundering, derfor helt naturligt udløst.

Det komiske lod sig dog hurtig erstatte af spænding, da først træningen kom i gang. Her lærte vi at springe, svømme og agere som et team i vandet. Til slut blev lyset slukket og vind, regn og bølger blev fremstillet. I dette buldrende stormvejr fik vi så til opgave at hoppe ud fra en 3 meter høj afsats, hvorefter vi skulle svømme i flok hen til redningsflåden, komme ind, for derefter at transportere den hen til et stort rebnet. Med vores sidste kræfter besteg vi denne 4- 5 meter op og kunne da kalde missionen fuldført.

Det lyder umiddelbart ikke af det store, men med sådan et skrummel af en dragt plus redningsvest, var det sværere end først antaget.

Resten af dagen er ret tåget for mig, og måtte da også lige bede Rikke om at genopfriske det

sidste. Det er én af de ting jeg bl.a. har bidt mærke i her på Georg Stage. Dagene smelter sammen. Så, om vi har tirsdag eller lørdag er fuldstændig ligegyldigt. Vi har alligevel ingen weekender at se frem til, kun land. Vi har vores egen tid og vores egen verden. Det eneste vi kan forholde os til, er hvad der sker på båden, resten af verden er på nuværende tidspunkt sat på standby. Skræmmende, men samtidig utrolig befriende!
"Back on track" – Rikke referede at vi resten af tirsdagen bare vaskede os selv, skibet og vores tøj for til slut at nedlægge Frederikshavn by.

Uendelige onsdag

Onsdag står i modsætning til tirsdag ganske tydeligt for mig. Mit hold tilbragte nogle gode timer i selskab med søværnets brandmænd for at lære det mest basale om brandslukning. Vi lærte bl.a. at rigge brandslanger til vandpumper, slukke mellem store og små brande med både brandtæpper, vand og skum. En lille barnedrøm var blevet opfyldt hos mange, og vi kunne smile veltilpasse med sod og olie over hele hovedet.

Nu manglede vi "bare" den sidste øvelse - Evakuerings øvelsen. Jeg kan af gode grunde ikke tale på alles vegne, men vi var bestemt nogle som så frem til denne øvelses afslutning inden den overhovedet var påbegyndt. Tanken om at tilbringe et halvt døgn i et lille flydende telt, med det omkringliggende vand som det eneste toilet samt sidemakkerens kropsvarme som den bedste varmekilde, var ikke det mest tiltalende for vore i forvejen udkørte kroppe.

Evakuerings alarmen lød og vi fordelte os hastigt på vores indøvede pladser. Indenfor få minutter stod de første klar i dragt og vest beredte på at springe ud over skibskanten ned i det kolde vand. Til vores held startede øvelsen tidligt på aftenen, så vi kunne glæde os med i det mindste at kunne se hinanden og flåderne. Det skal dog siges at orienteringsevnen er noget begrænset i sådan en situation. Det eneste jeg kunne se på svømmeturen var himlen med mit venstre øje, da hættens dækkede mit højre øje og redningsvesten forhindrede mit hoved i at dreje. Tilbage var der kun ens åndedræt og makkeren foran at have ansvaret for.

Hold B som jeg en del af var, på trods af vores skæve start, en af de første hold i flåderne. Vi startede ud splittet, da kommandoen "SPRING" blev overhørt af 3 af os. Svømmeturen hen til flåden gik godt, men var hård både fysisk og mentalt. Jeg tør slet ikke forestille mig hvor meget længere, koldere og mere trættende en rigtig evakuering ville være på det åbne hav.

1. etape var nu vel overstået og 12 timer som sild i tønde stod for døren. Jeg havde prøvet at overbevise min hjerne om at det forestående blot var en hyggelig nat i telt, men illusionen brast i takt med timerne vi brugte på at tømme flåderne for vand for derefter at få placeret 52 fødder arme og ben mest hensigtsmæssigt. Tro mig det fik vi slået meget tid i hjel med. Jeg skønner vi brugte omtrent 80 % af tiden på dette samt at dele nødrationer ud. Dvs. små hvide sukkerfedtkiks og små plasticlommer med vand. Plasticlommer som nok mere mindede om dem til skub-op-is end egentlige nødrationer.

Min krop var semi kold og delvis klam hele natten. Under svømmeturen var der uheldigvis sevet vand igennem mit venstre ærme og havde ved hvert svømmetag bredt sig længere og længere ned ad ryggen, fortsat langs benene og endt nede i fødderne. De sidste 20 % af natten blev brugt på højtoplæsning, hvilket var ubeskriveligt hyggeligt. Grin blev skam også udløst i løbet af natten på trods af de forskellige frustrationer der optrådte. En ubehagelig situation forekom bl.a. da vi blev sendt ud for at redde en dukke midt nat. Her tabte vi linen til dukkens redningsmand, så vi pludselig havde en rigtig mand alene ude i vandet! Panikken bredte sig og de sovende elever blev hurtigt vækket af råb fra de enkelte vågne. To fra vores flåde blev sendt ud efter redningsmanden og dukken, samt to ekstra fra den anden flåde. Mens de fem elever lå derude var det derfor vores job at guide dem sammen.

Vi lærte nogle ekstrem vigtige ting på denne øvelse, som i en virkelig situation kan redde liv. Derfor er jeg utrolig glad for at have prøvet dette, men ønsker for alt i verden ikke at prøve det igen.

Torsdag, en rigtig bræk-dag

Torsdagen forløb sig med tiltrængt brunch, tre timers lur og et varmt bad til alles begejstring! Hen af eftermiddagen forlod vi Frederikshavn og påbegyndte turen til England. Vi havde vores værste aften/nattevagt til dato. Et ukendt stort antal elever blev dårlige og havde mange besøg i rendestenen. Jeg måtte kalde på "Ulrik" to gange i løbet af vagten, men det er hvad der hører med i livet til søs. Man tager det sure med det søde!

19. maj 2011

Det er i dag den 19. maj 2011 og de sidste par dage har Georg Stage, besætning og elever været i Frederikshavn. Dagene har budt på mange udfordringer og mange har fået rykket deres grænser. Vi har nu alle 62 været på brandskole og slukke brande med forskellige slukningsmidler samt været i svømmehal og haft forberedende øvelser til den store bjærgningsøvelse vi havde i nat. Det var sjovt at prøve hvordan der er at ligge der og sprælle rundt med tørdragt og redningsvest på, selvom det selvfølgelig også var hårdt og svært.

Klokken 17 i går eftermiddags blev alle elever kaldt til mønstring. Herefter skulle vi hen til den anden ende af havnen for at se demonstrationer på forskellige redningssignaler, som fx nødraketter og røgslør. Herefter gik turen tilbage til skibet hvor alarmen kort tid efter gik. Vi var inddelt i hold fra A-F hvor hvert hold havde en såkaldt flådeleder. Alle mand hoppede i overlevelsdragter og redningsveste, og derefter var det "bare" at hoppe i vandet og svømme til den anden ende af havnen hvor flåderne lå. Hold F (som jeg er en del af) kom til at ligge i den lille 10-mandsflåde der lå længst væk, da vi var de første der kom hen til flåderne. Da alle var kommet i en flåde var der én flåde med 25, én med 10 og én med 26 mand. I kan nok selv regne ud hvor tæt og klemt man ligger i sådan nogen. Aftensmaden stod på tørkiks og vand som var noget af det eneste der var i flåderne. Nogle fik sovet, andre gjorde ikke, og klokken 06:00 her til morgen var redningsøvelsen slut. Nu har vi alle sammen fået lov til at få et varmt bad, og så bliver der serveret brunch klokken 09:00. Når brunchen engang er indtaget må vi sove til omkring klokken 12 hvor turen mod England går i gang. Det var alt for denne gang. Træt og udmattet vil jeg nu smutte.

Iben Ohn Pedersen, elev 18.

Lørdag den 14. maj 2011:

Det er i dag lørdag den 14. maj 2011 og Georg Stage er i dag blevet vendt og drejet en del gange. Stavvendinger og halsninger er nogle af de ting vi har lært siden vi forlod Holmen den 11. maj. Det er meget spændende endelig at sejle skibet og ikke "bare" ligge på Holmen, det er jeg sikker på jeg ikke er den eneste elev der synes. Det at se ind på kysten mens man har vinden i håret og kigger op mod sejlene er intet mindre end fantastisk. Aftenerne med solnedgange, stjernerne og månen der lyser på ens nattevagt, og solen og vinden der brænder i kinder om dagen – det er livet. At tage af sted med Georg stage og det at tage ud at sejle har jeg ikke et eneste sekund fortrudt.

Det er nu slut med værkstedsskole og el-lære og det at vi endelig sejler og er på vej ud på det endelige togt er spændende, udfordrende og noget jeg ikke helt har forstået endnu. Livet og

hverdagen på Georg Stage kan være hård og udmattende, men når man sidder kl. 20 efter en lang dag og snakker, med de andre elever, ved man hvorfor man er taget af sted. Det er så mange nye mennesker omkring en hele tiden og selvfølgelig knytter man hurtigt et bånd til hinanden som man måske ikke ville have gjort, hvis man havde mødt hinanden et andet tilfældigt sted. Jeg har i hvert fald allerede mødt nogen stykker jeg ikke ville have været foruden. Det er svært at skulle sætte ord på alt det vi oplever fordi der er så meget. De sidste par dage vi har været af sted, her i Isefjorden har været spændende, men jeg er sikker på at jeg ikke er ene om at mene, at vi gerne snart vil ud at sejle på "de store have", selvom det at sejle, selvfølgelig lige skal læres først. De andre kalder nu og jeg vil smutte op på dækket inden solen er forsvundet helt. Hov, jeg kom vidst til at love at jeg ville skrive at det i dag er Henriette fra 5. bakkens fødselsdag, så nu ved i også det. Så nu vil jeg slutte af med at skrive tillykke til Henriette, og til jer derhjemme vil jeg sige at jeg har det godt og at jeg håber i har det lige så godt.

Iben Ohn Pedersen, elev 18